

عنوان مقاله:

سیر غزل مدحی در ادب فارسی (از سنایی تا حافظ)

محل انتشار:

دوفصلنامه کهن نامه ادب پارسی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

طاهره ایشانی - استادیار ادبیات فارسی، پژوهشگاه علوم انسانی

خلاصه مقاله:

شعر غنایی شعری است که با احساسات و عواطف شخصی شاعر در ارتباط است و ممکن است دربرگیرنده معانی و اندیشه های متفاوتی باشد. پیشینیان غزل را، که از جمله مصادیق شعر غنایی است، شعری دانسته اند که مضمون عاشقانه دارد. با مطالعه سیر غزل درمی یابیم به مرور زمان، مضامینی غیر از مضمون عاشقانه در غزل وارد شده و با توجه به نوع مضمون، صورت های متفاوت غزل، از جمله غزل مدحی، غزل انتقادی، و غزل تعلیمی شکل گرفته است. در این پژوهش، با استفاده از منابع کتاب خانه ای و به روش توصیفی تحلیلی، غزل مدحی و سیر آن در دیوان غزل سرایان برجسته (از سنایی تا حافظ) بررسی شده است. اگرچه خاقانی را اولین شاعر غزل مدحی معرفی کرده اند، در این پژوهش نتیجه گرفته شده که سنایی مبدع این گونه ادبی است.

کلمات کلیدی:

شعر فارسی، شعر غنایی، غزل، غزل مدحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1386975>

